

תת"ע 9244/08/14 - מדינת ישראל נגד יעקב יהודה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

23 פברואר 2015

תת"ע 9244-08-14 מדינת ישראל נ' יעקב יהודה
בפני כב' השופטת דלית ורד

מדינת ישראל

בעניין: מאשימה

נגד

יעקב יהודה

נאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו אי ציות לרמזור אדום בכך שלא עצר את רכבו לפני קו העצירה ונכנס לצומת בניגוד לאור האדום, בשעה שבצומת היה רכב אחר שהגיע מכיוון אחר, עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961. נטען כי העבירה בוצעה בנסיבות מחמירות נוכח כניסת רכבים לצומת מכיוון נסיעה אחר, ולפיכך הוגשה הזמנה לדין.

נסיבות האירוע לגרסת התביעה היו כדלקמן: ביום 20.8.14, שעה 08:30, נהג הנאשם ברכב מסוג פיג'ו, מ. ר. 7074013 (להלן- **הרכב**), ברחוב קרליבך בתל אביב לכיוון דרך מנחם בגין (בית מעריב), בנתיב הימני מבין שלושה נתיבים. עדת התביעה, השוטרת אורנה בר זיו, ("להלן: "השוטרת") טענה כי מערכת הרמזורים פעלה באופן תקין, כשהיא עמדה סטטי עם קטנוע משטרתי על שטח הפרדה בנוי המצוי בין הרחובות קרליבך- לינקולן, מבטה לכיוון צומת בית מעריב, והיא בקשר עין רצוף עם קו העצירה ועם הרמזור הרחוק. הרמזור התחלף מירוק לצהוב, ובהמשך לאדום. אז, הביטה השוטרת אל עבר קו העצירה, והבחינה ברכב שחצה את קו העצירה שעה שברמזור דלק אור אדום, והמשיך בנסיעה לעבר רחוב מנחם בגין לכיוון דרום. אותה עת החלה תנועת רכבים מרחוב לינקולן בנסיעה לתוך הצומת עקב מופע אור ירוק, והנאשם בנסיעתו סיכן רכבים אלה, שהגיעו מרחוב לינקולן ונאלצו לבלום. העדה נסעה באופן מידי אחר הרכב, ושמרה עמו על קשר עין רצוף עד לעצירתו ברחוב מנחם בגין 27. לצידו של הנאשם ישב נוסע, וכשהוסברה לנאשם מהות העבירה, טען כדלקמן: **"היה כתום והייתה משאית, זה שמשעמם לכם ואין לכם מה לעשות זו לא בעיה שלי, זה משהו חדש שאת ממציאה ממתי לוקחים רישיון נהיגה על אור אדום."**

הנאשם כפר במיוחס לו וטען בישיבת ההקראה כלהלן: **"אני באותו היום עמדתי ברמזור ברחוב קרליבך, פניתי ימינה לכוון מנחם בגין, לפני עמדה משאית, זה צומת מאוד רחב... המשאית חסמה את שדה הראיה, ושמתי לב שאני עומד באור כתום בתוך הצומת, אז לא יכולתי לעמוד באמצע הצומת, ולכן האצתי לכוון מנחם בגין. הייתי ברכב עם אבא שלי. זה צומת מאוד בעייתי."**

לטענת השוטרת שראתה אותי עובר באדום, אבל היא לא הגיעה מאחורי, אלא מרחוב יצחק שדה, או

מלינקולן, אם היא הייתה מגיעה מאחורי, המכוניות היו מתנגשות בה, כי היו מכוניות מכל הכיוונים. זאת אומרת שהיא לא ראתה בוודאות שאני עברתי באדום"

לאחר ששמעתי את הצדדים, באתי לכלל דעה כי יש להרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, וזאת לאחר שהזהרתי עצמי מפני הרשעה על סמך עדות יחידה. אלה טעמיי:

1. עדותה של השוטרת לא נסתרה בחקירתה הנגדית. הנאשם מצידו הסתבך בעדותו, כפי שעוד יובהר. אביו של הנאשם ישב לצידו ברכב בעת האירוע ואף התייצב לדיון ההוכחות, אך הנאשם לא מצא לנכון להעידו כעד הגנה. אי העדתו של עד רלוונטי כגון זה, אינה פועלת לטובתו של הנאשם.

2. בחקירתה הנגדית של השוטרת, הנאשם בירר אם ישנה אפשרות שנכנס לצומת באור ירוק מהבהב, והשוטרת השיבה כי בצומת הנדון אין אור ירוק מהבהב. בהגיע זמנה של עדותו הראשית טען הנאשם כי כניסתו לצומת הייתה באור ירוק מלא, ובעת נסיעתו בצומת הרמזור התחלף לכתום ובהמשך לאדום. יצוין כי זו הפעם הראשונה בה טען הנאשם כי נכנס לצומת באור ירוק. טענה זו לא הועלתה באף לא אחת מתגובותיו הקודמות.

3. בעדותו טען הנאשם **"אני הייתי הרכב היחיד בצומת ולא היה אף רכב אחר"**, אמרה זו היא בגדר "עדות כבושה", ואף יש לראותה כסתירה מובהקת למענה שמסר הנאשם לכתב האישום, שם טען כי **"היו מכוניות מכל הכיוונים"**.

אם הנאשם נכנס באור ירוק מלא ונסע לבדו בצומת, עולה תמיהה כיצד זה שהאור התחלף לאדום בעודו בנסיעה בתוך הצומת, עובדה שהנאשם אישר בעדותו.

4. הנאשם העיד כי המשאית שנסעה לפניו הסתירה לו את שדה הראייה, אך בה בעת טען כי המשאית נסעה מהר, והוסיף כי המשאית לא סיכנה את התנועה היות ופנתה שמאלה לעבר רחוב יצחק שדה ואילו הוא פנה ימינה לרחוב מנחם בגין (פרוטוקול עמ' 5, שורות 18-19).

כלל לא ברור מדוע הסתירה המשאית את שדה הראייה של הנאשם אם אכן נסעה מהר.

זאת ועוד, לא ברור מדוע הנאשם מצא לנכון לציין כי המשאית לא סיכנה את התנועה, כאשר לגרסתו המשאית שנסעה לפניו ואף הוא נכנסו לצומת באור ירוק.

5. הנאשם הסביר כי המשאית לא הסתירה לו את שדה הראייה בעת כניסתו לצומת, אלא את שדה הראייה לעבר הרמזור הרחוק, זאת בעת שנסע בתוך הצומת. בה בעת טען הנאשם כי הבחין כי בעת נסיעתו בצומת, שהאור הרחוק שברמזור הרחוק בכיוון נסיעתו התחלף תחילה לכתום, ובהמשך לאדום. יצוין כי הנאשם לא ידע לציין פרטים כלשהם לתיאור המשאית הנדונה.

בכל אופן, לא ברור מדוע הסתרת הרמזור הרחוק על ידי המשאית, ככל שהייתה, היא בעלת נפקות כלשהי, שכן היה על הנאשם להביט לעבר הרמזור הקרוב טרם כניסתו לצומת.

6. הנאשם אישר כי נסע בנתיב הימני מתוך שלושה נתיבים וכי השוטרת עצרה את רכבו לאחר שעבר את הצומת. הוא אף אישר כי לא הבחין בשוטרת עד למועד עצירתו.

נתונים אלה תומכים בגרסת התביעה.

7. הנאשם לא טען כי רכבים שנסעו מאחוריו או במקביל אליו באחד משני הנתיבים שמשמאלו, נכנסו גם הם לצומת. הימנעותו זו מחזקת את גרסת התביעה כי הנאשם נכנס לצומת באור אדום.

8. אימרתו של הנאשם בעת מתן מענה לכתב האישום כי אם השוטרת הייתה נוסעת אחריו הייתה נגרמת התנגשות היות ובצומת נסעו מכוניות מכל הכיוונים, יש בה כדי לחזק את גרסת התביעה כי בעת שהנהאשם חצה את הצומת, החלו להיכנס לתוך הצומת רכבים מכיוון רחוב לינקולן.

9. הנאשם מצא פגם בכך שהשוטרת הסתכלה לעבר הרמזור הרחוק בכיוון נסיעתו ולא לעבר הרמזור הקרוב, אך מטבע הדברים רמזורים אלה מתואמים, ולכן יש לדחות טענתו זו.

אני מוצאת כי אמרתיו של הנאשם לפיהם דלק אור אדום בכיוון נסיעתו עת נסע בצומת וכי בצומת נסעו רכבים מכל הכיוונים, הן בגדר "ראשית ראיה", לביסוס העבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

על סמך כל האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' אדר תשע"ה, 23 פברואר 2015, במעמד הצדדים